

Tjugufem år, 1880-1905, af
Föreningens för sömmerskor [i
Stockholm] verksam...

Fryxell, Mathilda,

54 N c Br.Föreningen för sömmerskor

Polit. ekon.
Försäkr.
Själshjälps-förn.
(S.A.)
STHLM

TJUGUFEM ÅR

1880—1905

ELISABETH NYSTRÖM
F. ROSENIUS
FÖRENINGENS STIFTARINNA.

AF

FÖRENINGENS

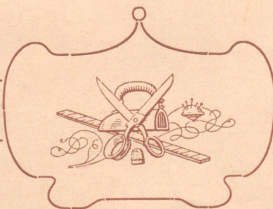
FÖR

SÖMMERSKOR

VERKSAMHET

av

FRYXELL, J. M.

STOCKHOLM

CENTRALTRYCKERIET 1905

nr. 34
536

Kungl. bibl. foteket

0 0000 000042846

TJUGUFEM ÅR
AF
FÖRENINGENS
FÖR
SÖMMERSKOR
VERKSAMHET

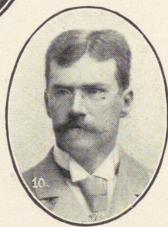
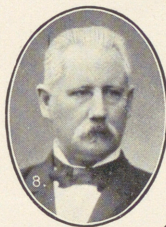
FRYXELL, M

FÖRENINGENS FÖR SÖM-

1. Mathilda Fryxell, ordf. 2. Anna Kylén, skattm. 3. Fröken Ellen Huldt.
 v. ordf. 6. Anna Tamm, f. af Wetterstedt. 7. Agnes Aurivillius,
 10. L. Remahl, läkare i fören. 11. Fröken Elisabeth Svensson, sömmerska
 sömmerska. 14. Fröken Lydia Thiele, sömmerska. 15. Fröken Alice Morberg.
 18. Sofia Ohldén,

MERSKOR STYRELSE 1905.

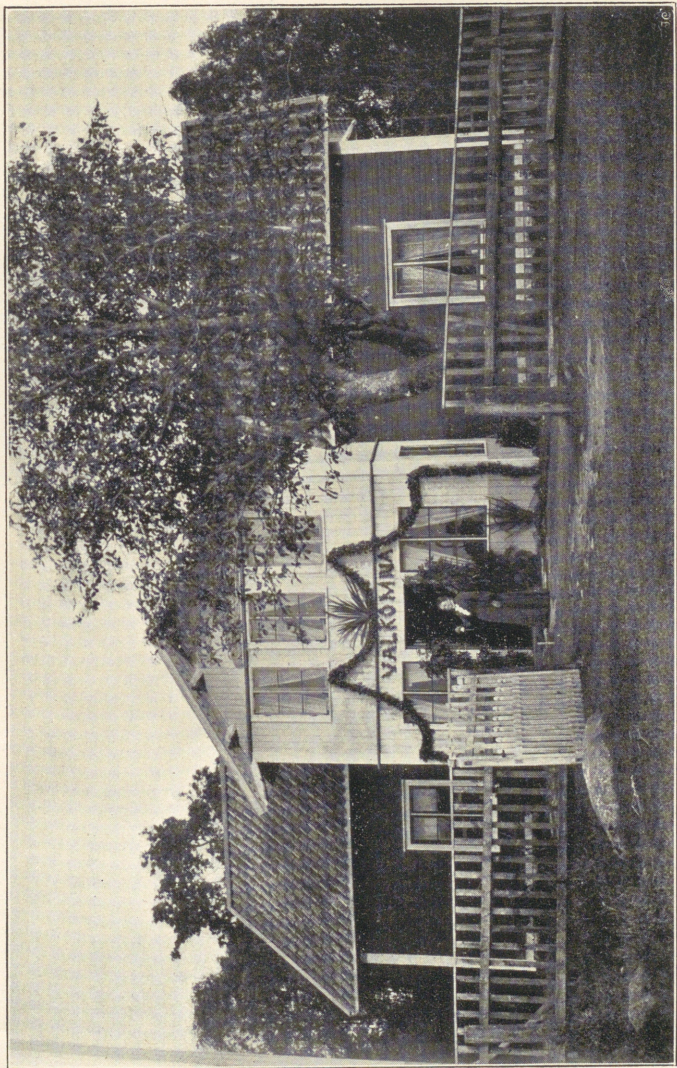

4. Eva Wretman, f. Natt och Dag. 5. Fanny Ingeström, f. Laurén,
f. Danielson. 8. M. F. Nyström, sekreterare. 9. V. Lundin, läkare i fören.
12. Fröken Inga Upström, sömmerska. 13. Fröken Lovisa Pihlström,
16. Fröken, Ingrid Engellau. 17. Märtha Alexandersson, f. Holmquist.
f. Petterson, sömmerska.

MIRSOR STYRBOE 1900

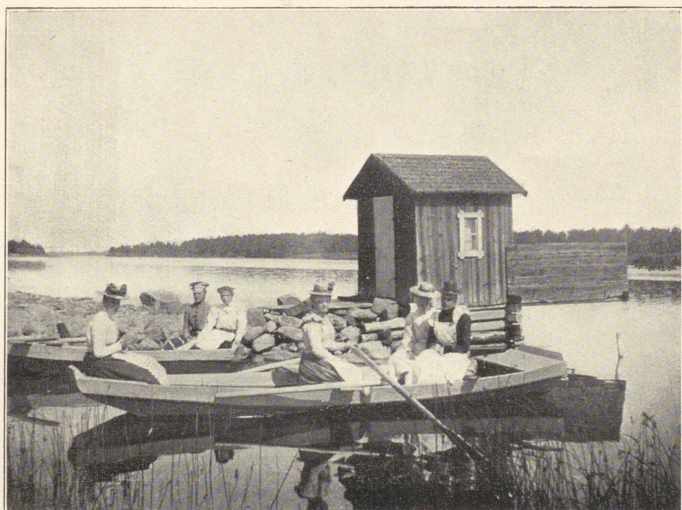
Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

SOMMARHEMMET

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

BADHUSET

SOMMARSCEN PÅ ÄNGEN

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FÖRENINGSSÅNG.

Hand i hand vi vandra
Hjälpare hvarandra
Under bön och sång.
Vi hvarandra stöda
Under slit och möda
Arbetsdagen lång.

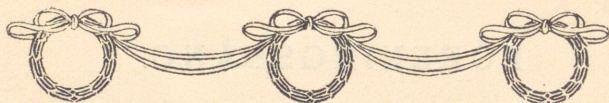
Många år förflutit,
Mången fröjd vi njutit
I vårt slutna lag.
Smärtorna och nöden,
Sorgerna och döden
Äfven haft sin dag.

Bördor samfälldt burna blifva lätta,
Glädjen delad blifver dubbelt skön.
Må vårt glada valspråk blifva detta:
Kärlek söker icke lön.

Kärlek endast kan oss verkligt ena,
Höja, rena,
Och till sist förena
I det sälla landet ofvan skyn.

M. F.

TJUGUFEM ÅR

AF

FÖRENINGENS FÖR SÖMMERSKOR
VERKSAMHET

1880—1905.

Det är med glädje och tacksamhet vi blicka tillbaka på de gångna åren. Föreningens tillväxt har visserligen icke varit snabb, men den har varit jämn. Den äger nu en reservfond på 10,000 kr., som i ekonomiskt hänseende bör betrygga dess existens. Den anda af inbördes hjälpsamhet och deltagande, som besjalar största delen af medlemmarna, bör vara ett ännu kraftigare skäl till hopp om föreningens bestånd och fortfarande utveckling.

Föreningens stiftarinna, fru Elisabeth Nyström, född Rosenius, hade i en dansk tidskrift läst om: »Gjensidig Hjælpeforening for Kvindelige Haandarbeidere». Detta väckte hos henne önskan att bilda en dylik förening här i Sverige. Tanken mognade mer och mer, och efter många öfverläggningar med både arbeterskor och arbetsgifvare bildade hon 1880 första

början till den nuvarande föreningen. Medlemmarnas antal var då endast 50, nu öfver 500. Fyra af de först inskrifna kvarstå ännu i föreningen. Om villkoren för medlemskapet upplyser stadgarna, hvilka med några förändringar och tillägg äro desamma, som antogos vid föreningens bildande.

Redan andra året började stiftarinnan att samla föreningens medlemmar till samkväm i sitt eget hem. Under dessa första år besökte fru Nyström ofta de olika arbetslokalerna. Många af dessa voro osunda och illa ventilerade, men på hennes framställning och bön genomfördes åtskilliga förbättringar. Hon måste äfven använda mycken tid på att öfvertyga både arbetare och arbetsgifvare om nyttan af en förening till inbördes hjälp.

Vid 5:te arbetsåret ha sjukkassans medlemmar redan förökats till 151 och hedersledamöternas antal till 96. Detta femte år är ett bemärkelseår i så fall, att det första sommarhemmet då bildades nära Gnesta, där inalles 20 medlemmar fingo en månads kostnadsfri hvila. Ju mer föreningen vidgades, dess mer kändes behofvet af ökade inkomster. Några medlemmar förfärdigade därför tvenne stora dockor, som bortlottades för 200 kr.

1887 flyttades sommarhemmet till Ramsdalen på Vermdön, där det förblef till 1891, då det förlades till Ortalaby, Vaddö, där en stor skara af föreningens medlemmar nu tillbringat 14 glada, lyckliga somrar. Läget är vackert. Den närbelägna hafsviken inbjuder till bad och roddturer, luften är frisk, dieten god, samlifvet enkelt och hjärtligt. Man känner sig vara i ett hem, tillsammans med vänliga kamrater, och omhuldad af en kärleksfull och kraftfull husmoder. Detta glada, förtroliga samlif bidrager i hög grad att återgifva hälsa och krafter. Trenne bilder återgifva själfva sommarhemmet, det lilla badhuset samt en sommarscen på ängen.

År 1888 ordnade fru Nyström föreningens första basar i Arbetare-föreningens lokal. Hon införde då i tidningarna följande tilltalande verser.

Sommarhem för Sömmerskor.

Du har säsongen sina fester lyktat
Och balens unga tärnor snart ha flyktat
Att efter dansens mödor hvila ut
Till dess att sommaren en gång är slut.

Men sägen då: hur går det med de många,
Som uti ateljéer kvaflva, trånga,
Ha öfprat sina krafter natt och dag
Sör edra dräkters fjägring och behag?

Hur få ej dessa sträfva blott och vaka,
Och ändå få de nästan allt försaka,
Och deras kraft och hälsa snart förgå,
Och när de flytt, — hvad återstår väl då?

Åck, skulle det ej glädja dig att tänka,
Att du åt dessa sommarfröjd kan skänka,
En hvilotid, så nödig just för dem:
— Så tänk på Sömmerskornas sommarhem!

Elisabeth Nyström.

Basaren inbringade 2,012 kr., hvilken inkomst anslags förnämligast till underhåll af sommarhemmet. Vid denna tid utgjordes styrelsen af fru Nyström, ordförande; fröken Kylén, skattmästarinna; doktor Lundin, föreningens läkare; ingenjör Nyström, sekreterare samt fruarna Ida Winnerstrand och Emma Lindström, sömmerskor.

I åttonde årsberättelsen möter oss underrättelsen om fru E. N:s död. Sörjd och saknad af hela föreningen, efterlämnade hon ett stort tomrum.

Efter fru Nyströms bortgång öfvertogs föreningens ledning af fröken Anna Kylén, som äfven under de föregående åren kraftigt stödt densamma dels som dess skattmästarinna dels som verksam hedersledamot. Samkvämen inbjödos nu till hennes gästfria hem. Snart, redan 1890, hade dock de besökandes antal tillväxt så, att större samlingslokaler måste anskaffas. Åtskilliga styrelsemedlemmar och hedersledamöter, som hade större våningar, öppnade då dessa och inbjödo föreningen till månatliga samkväm, där föredrag, sång och deklamation omväxlade. Mötena började alltid med en bibelstund och avslutade, efter thedrickningen, med en tacksägelsesång. Så fortgingo samkvämen ända till 1897, då de enskilda hemmen ej längre kunde rymma det stora antalet besökande.

Äldre medlemmar minnas dock denna tid med glädje och tacksamhet. De kände ett särskildt intresse att så få blicka in i det ena hemmet efter det andra och att där af dess värdinna blifva hjärtligt välkomnade.

1897 måste föreningens samkväm förflyttas till våra hushållsskolor. Man kände saknad efter de enskilda hemmen, men denna saknad uppvägdtes rikeligen genom den stora glädjen, att så många fler medlemmar kunde närvara. Äfven på hushållsskolorna hafva vi haft vänliga värdinnor, som välkomnat och undfågnat oss. Våra kära möten hafva så fortsatts ända till den dag i dag.

Att samkvämen äro af stor betydelse för *hela föreningen*, därom är intet tvifvel. I *yttre* måtto sammanhålles den genom den gemensamma sjukhjälpen, men i *inre* afseende sammanhålles den väsentligen genom samkvämen, där man lär känna hvarandra samt gemensamt blir värmd af och intresserad för de lifssanningar, samhällsfrågor och tidsströmningar, som där ofta afhandlas. Glädjen och skönhetsnjutningen ha ock där sin berättigade plats. — Den *ekonomiska*

hjälpfen i nödens stund är viktig, ja ovärderlig, men den är ej nog. »Människan lefver icke blott af bröd.» De höga lifsidealen och evighetssanningarna kasta det klaraste och varmaste ljuset öfver människans ofta mörka och mödosamma jordelif.

Vid tal om samkvämen *måste* tilläggas de varmaste tacksägelser, dels till alla våra frikostiga värdinnor, dels till alla de många, som under årens lopp gladt oss med föredrag, deklamation, sång, musik m. m. Utan allt detta deltagande från allmänhetens sida, hade icke föreningen stått där den nu står. Det har känts lätt att emottaga all denna hjälp, ty den har varit gifven i kärlek, och vi veta att den varit till ömsesidig glädje. *Af hjärtat tack!*

Sommaren 1890 erhöll Sömmerskeföreningen af Stiftelsen Lars Hiertas minne ett anslag af 200 kr. för att bereda fröken Kylén tillfälle att resa till Köpenhamn och studera den *Gjensidige Hjälpforeningen for Kvindelige Haandarbeidere*, som varit förebild för vår förening. Med ökad erfarenhet återvände fröken Kylén till hemmet. Det allt mer vidgade arbetet blef henne dock öfvermägtigt. Hon kunde ej i längden förestå hela föreningen och dessutom vara dess skattmästarinna. År 1891 kallades därför fru Ines Humble, född Berlin, till föreningens ordförande, hvilken kallelse hon godhetsfullt antog.

Vid denna tid voro sommarhemmets alla tillgångar uttömda. Fru Humble och några andra damer ordnade då en basar till förmån för detta hem. Den ägde rum d. 26 och 27 april 1892 å Hotell Continental och inbringade den betydliga summan af 9,234 kr. Af denna summa afsattes 5,000 kr. till ett fast kapital för sommarhemmet. Räntorna på denna fond få ej användas, förr än de stiga till 500 kr. De öfriga 4,234 kr. hafva användts för sommarhemmets underhåll under de gångna åren, men denna summa hade ingalunda kunnat räcka till utgifterna, om ej sommarhems-

fonden genom fru Emma Benedicks testamente på 5,000 kr. och änkefru Lindstrands på 3,000 kr. erhållit en väl behöflig förstärkning. Dessutom hafva hjälpande händer många gånger räckt oss betydande summor. Vi få ej här nämna dessa gifvares namn, men bevara dem i tacksamt minne.

För 1905 års sommarhem återstår nu i kassan ej mer än det nödvändigaste. För 1906 finnas inga tillgångar, men vi hoppas och tro, att bristen äfven denna gång skall blifva fylld, så att våra trötta, klena systrar äfven då skola få en tids vederkvickande hvila. Hur tack samma voro vi ej om vi blefve ihågkomna med testamenten eller donationer, så att man sluppe trötta allmänheten med basarer.

Redan under 15:de arbetsåret beslöts, på initiativ af ingenjör M. F. Nyström, att man skulle börja bilda en understödsfond för de ålderstigna, medelst små bidrag från de öfriga kassorna. Man vågade ej kalla den *pensions*-fond af fruktan att väcka förhoppningar, som man ej kunde realisera. Emellertid blef den anspråkslösa fonden bildad. Föreningen räknade då ännu ej mer än 225 medlemmar i sjukkassan och 164 hedersledamöter.

17:de årsberättelsen bringar oss åter en sorgepost. Fru Ines Humble, som de sista åren varit mycket sjuk och lidande, utgick nu ur styrelsen samt afsade sig ordförandeskapet. Endast våra trägna böner hade så länge kunnat kvarhålla henne bland oss. Till hennes efterträdare utsågs fröken Mathilda Fryxell.

INES HUMBLE, f. Berlin.

I 19:de årsberättelsen se vi Understödsfonden för ålderstigna för första gången benämnas Pensionsfond, på grund af det betydliga bidrag den erhållit från basaren på Stora Börssalen den $28\frac{1}{2}$ och $\frac{1}{3}$ 1899. Denna basar ordnades för att erhålla grundplåt till den blifvande pensionsfonden. Den rönste lifligt deltagande och understöd af många framstående damer samt af tidningspressen, som välvilligt införde så väl notiser som nedanstående verser:

SÖMMERSKAN.

*I tidiga morgonstunden hon redan vid sömnen satt.
Hon satt där den hela dagen, hon satt där till senan natt.*

*Så dag efter dag förinna, så år efter år förgå,
Allt jämt hon vid sömnen sitter, tills locken blir gles och grå.*

*Tills ryggen blir böjd af åren, och handen blir stel och svag,
Och arbetet börjar tryta i ålderns och nödens dag.*

*Oss alla hon troget tjänat i hälsans och kraftens dag,
Nu vilja vi henne tjäna, så bjuder oss kärlekens lag.*

*Må troget vårt värf vi fylla, en hvar på den plats han fått,
Vår börda den blir gemensam, om rätt vi vårt kall förstått.*

*Din tjänande syster arma, gör ljus hennes lefnads kväll.
Låt sorger och nöd ej gästa uti hennes låga tjäll.*

M. F.

Resultatet blef öfver förväntan godt. Omkring 10,000 kr. kunde läggas till pensionsfonden.

Samma år måste föreningen vidtaga en viktig förändring. Då medlemmarnas antal betydligt tillväxt, kändes mer och mer det trängande behovet af såväl egen lokal som särskild räkenskapsförenska. De föregående åren hade man haft vecko-uppbörderna, dels i för tillfället hyrda lokaler, dels i enskilda hem, än

här, än där. Detta blef omöjligt då medlemmarnas antal nära fördubblats och föreningens olika verksamhetsgrenar mer och mer utvidgats. Vi voro då nog lyckliga att i samma våning som fröken Kylén bebod, få hyra trenne rum för billigt pris. Vi hafva nu vår egen trefliga lokal med bibliotek och piano samt en skicklig och nitisk räkenskapsförelerska.

Då föreningen uppnått 20 år, lämnade sjukkassans medlemmar trenne tacksamhetsgåfvor i form af blommor och kristall till sina tre äldsta styrelsemedlemmar, nämligen till fröken Kylén, ingenjör Nyström och doktor Lundin, hvilka allt sedan föreningens början troget verkat för dess bästa.

Vid 22:dra årsberättelsen möter oss den glada underrättelsen att föreningen genom änkefru Sophie Unmans testamente erhållit en gåfva på 10,000 kr. Räntan därå skall dock tills vidare utbetalas till hennes efterlevande släktingar. Summan af det med stor tacksamhet mottagna testamentet lades till pensionsfonden, till hvilken alla medlemmar månatligen betala 10 öre. Pensionsfonden har särskilda stadgar. Den 1 april och 1 okt. samma år hade vi den tillfredsställelsen att få utdela de första pensionerna åt tvenne af föreningens äldsta medlemmar.

Allt jämt, år från år, tillväxte föreningen i flera afseenden och fick erfaras mer och mer hjälp och deltagande från allmänhetens sida. Denna framgång, denna medgång alstrade hos en hel del medlemmar en varm tacksamhetskänsla, som längtade efter att på något sätt få visa sig i ord och gärning. Men huru? På hvad sätt? Jo, »vi hafva fått för intet, så skola vi ock gifva för intet». En liten skara medlemmar beslöto att efter slutadt dagsarbete samlas på föreningens lokal hvarje tisdag afton kl. 8, för att sy kläder åt fröken Elsa Borgs fem barnhem. En gåfva af 10 kr. utgjorde grundkapitalet. För resten fick man stufvbitar, aflagda kläder m. m., som allt förarbetades

till snygga, nätta dräkter. Då våren kom hade man tillverkat en hel barngarderob, som sedan med jubel fördes till sin bestämmelseort. Om dessa tisdagsaftnar skrifer en af de medverkande:

»Visst ha vi ofta känt oss ganska trötta
När till vårt ringa värp vi samlats har,
Men vi ha blifvit kärleksfullt bemötta,
Och det har jagat trötthet från en hvar.

Vi alla här ett ödmjukt tack frambära,
Ett tack för hvad vi dessa kvällar fått.
För oss de hafva varit mycket kära,
I bästa samråd hafva de förgått.

Och nu, god' vänner! tacka vi hvarandra
För dessa glada timmar, som ha flytt,
Och må vi under sommar'n krafter samla
För att till hösten börja få på nytt!»

I 24:de årsberättelsen möter oss åter samma lilla syförening, men denna vinter hade den vidgat sig och arbetade till förmån för Sömmerskornas pensionsfond. Nästan alla medlemmarna drogo nu sitt strå till stacken. Redan d. 2 och 3 mars kunde de, i sin egen lokal, ordna en liten basar. Då de flesta af försäljningsartiklarna voro tillverkade och skänkta af sömmerskorna själfva och inga annonser infördes i tidningarna, vågade man ej hoppas mer än några hundra kronors inkomst. Stor blef därför glädjen och öfverraskningen då totalsumman steg till 2,248 kr.

En annan för föreningen i sin helhet högst viktig tilldragelse har äfven timat under 24:de arbetsåret. Efter många öfverläggningar har nämligen föreningen låtit inregistrera sin sjukkassa hos Öfverståhållare-ämbetet, hvilket steg har medfört det lyckliga resultat, att föreningen redan för 1904 erhållit ett statsanslag på 440 kr.

öfver några siffror, som kunna vara af allmänna intresse.

Under de gångna 25 åren hafva *Sjuk-kassans* medlemmar till densamma inbetalt den betydande summan af omkring 43,379 kr. och hafva, i form af fri läkarevård, fri medicin och för sjukdagar, ur densamma utbekommit omkring 33,132 kr. Af dessa 33,132 kr., som utdelats bland de sjuka, är alltså intet taget ur den oföretvilliga allmänhetens fickor, utan äro de helt och hållet bekostade genom sömmerskornas egna veckoavgifter. De öfverblifna omkring 10,000 kr. hafva blifvit dels kapitaliserade i reservfonden, dels använda till förstärkning af hjälpkassan och pensionsfonden.

Föreningen för Sömmerskor är, så vidt vi veta, den enda sjukhjälpkassa, som lämnar sina medlemmar fri läkarevård och fri medicin hela året om. Denna hjälp är af oberäkneligt stor betydelse. *Många* äro de små enkla, trefna hem, där man kan hålla sig uppe, endast tack vare den *fria* läkarevården och medicinen. Dessa båda utgifter äro för dryga för de små inkomsterna, man uppskjuter och uppskjuter tills sjukdomen måhända så förvärrats att den flitiga hand, som skapat det lilla hemmet, ej längre förmår underhålla det. Ofta bortfaller då ock stödet för en åldrig moder eller minderåriga syskon. *Många* drag af rörande själfupoffring kunde anföras från dessa små stråfsamma och dock genom inbördes kärlek lyckliga hem.

Våra hedersledamöters årsavgifter hafva under de flydda åren stigit till omkring 11,180 kr.

Genom hjälpkassan, som till stor del underhålles af hedersledamöternas årsavgifter, ha gratis utdelats omkring 22,000 kalla, varma, gyttje- eller tallbarrsbad, samt stärkande föda, glasögon, förband m. m. åt hundratals konvalescenter.

På *Sommarhemmet*, vid *kurorter* eller på *landet* hafva *647 medlemmar* fått njuta kostnadsfri sommar-

hvila, de flesta af dem en hel månad. Denna utgifts-post har varit dryg. Den har stigit till cirka 17,000 kr., och har bestridts genom testamenten, donationer, tvenne basarer samt kontanta gåfvor, alltså nästan uteslutande genom allmänhetens frikostighet. Då de 17,000 kr. fördelas på 647 personer, stiger utgiften för hvarje person till något öfver 26 kr. I denna summa ingå äfven hyra för sommarhemmet, lön för hus-modern, fria resor m. m.

Den utgifna summan har, som nyss sadet, varit stor, men om man besinnar hur mycken hälsa, lifskraft och glädje den fått bereda, tro vi att ingen finner den *för stor*. En af de unga skref förlidit år från sommarhemmet till sin moder: »Jag kan knappt tänka mig att det är jag, som morgon efter morgon vaknar utan att behöfva brådska till arbetet, som utan bekymmer får gå till dukadt bord och sedan hela dagen får ströfva omkring i skog och mark med snälla kamrater. O, hvad jag är lycklig, hvad jag är tack-sam. — Många liknande bref kunde anföras.

För många af dessa trägna arbeterskor är hvilotiden på sommarhemmet den lyckligaste de upplevat.

Af *pensionsfondens kapital*, som genom basarer och donationer stigit till 34,068 kr., har man ännu ej behöft anlita räntan. Utgifterna för de 11 åldringar, som nu uppbära pension, bestridas helt och hållet genom medlemmarnas månatliga 10-öres afgifter. Snart nalkas dock den dag, då en hel skara trötta, grånade arbeterskor hoppas att få uppbära *sin* pension. Godt vore om fondens kapital innan dess blefve förstärkt.

* * *

Det är en lycka att gemensamt få arbeta för ett stort, gemensamt mål. Detta mål vare, inom vår lilla

krets, att befordra hälsa, välstånd, lycka och glädje genom att inbördes draga hvarandras bördor. Kärleken söker icke sitt. Må Guds välsignelse hvilat öfver

Föreningen för Sömmerskor.

M. F.

Stockholm i april 1905.

STYRELSEN:

MATHILDA FRYXELL,

Ordförande.

FANNY INGESTRÖM,
f Laurén, v. Ordförande.

EVA WRETMAN,
f. Natt och Dag.

ANNA KYLÉN,
Skattmästarinna.

ELLEN HULDT.

L. REMAHL,
Läkare i Föreningen.

ELISABETH SVENSSON,
Sömmerska.

LOVISA PIHLSTRÖM,
Sömmerska,

ANNA TAMM,
f. af Wetterstedt.

AGNES AURIVILLIUS,
f. Danielson.

M. F. NYSTRÖM,
Sekreterare.

V. LUNDIN,
Läkare i Föreningen.

INGA UPPSTRÖM,
Sömmerska.

SOFIA OHLÉN,
f. Pettersson, Sömmerska.

LYDIA THIELE,
Sömmerska.

Suppleanter.

MÄRTHA ALEXANDERSON,
f. Holmquist.

INGRID ENGELLAU.

ALICE MORBERG.

REVISIONSBERÄTTELSE.

Enär enligt fattadt beslut Föreningens för Sömmerskor räkenskaper från och med innevarande år skola afslutas för kalenderår och icke såsom tillförene omfatta det s. k. arbetsåret, räknadt från oktober månad det ena året till oktober månad det andra, hafva undertecknade, som utsetts till revisorer för granskning af nämnda Förenings räkenskaper för år 1905, blifvit anmodade att äfven granska Föreningens räkenskaper för tiden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 1904.

Efter fullgjordt uppdrag få vi härmed afgifva följande redogörelse:

Inkomster:

Medlemmars bidrag till Sjukkassan	Kr. 1,278: 40
Statens » » »	» 440: —
Medlemmars » » Begravningskassan	» 58: 65
» » » Pensionsfonden	» 172: 40
Hedersledamöters årsafgifter.....	» 64: —
Inträdesafgifter och motböcker.....	» 4: —
Försäljning af öfverblifna varor från basaren ...	» 16: —
Vinst å obligationer	» 308: 70
	<hr/>
	Summa Kronor 2,342: 15

Utgifter:

För Sjukvård	Kr. 616: —
» Hjälpkassan	» 37: —
» Utdelade pensioner.....	» 300: —
» Diverse omkostnader	» 599: 61
	<hr/>
	Summa Kronor 1,552: 61

Inkomsterna hafva således öfverstigit utgifterna med..... Kr. 789: 54

Föreningens tillgångar, som enligt senaste revisionsberättelsen utgjorde Kronor 53,955: 24 uppgå nu sålunda till Kronor 54,744: 78 och äro placerade:

Hos Stockholms Stads Sparbank innestående Kr.	3,561: 49
» Inteckn. Garanti-Aktiebolaget » »	17,524: 62
» Skandinav. Kredit-Aktiebolaget » »	14,507: 72
» Aktiebol. Nordiska Kreditbanken » »	533: 46
» Stockholms Handelsbank » »	947: —
» Bankaktiebol. Stockh.-Öfre Norrland » »	1,807: 55
» Stockholms Enskilda bank » »	326: 97
» Mälardömsprovinsernas Ensk. bank » »	1,729: 89
Inteckning i fastighet i Stockholm » »	3,500: —
Obligationer	10,000: —
Utestående lån till medlemmar.....	174: 50
Kontant i kassan.....	131: 58
	<hr/>
	Summa Kronor 54,744: 78

Föreningens ofvannämnda tillgångar äro fördelade sålunda:

På Byggnadsfonden	Kr. 176: 95
» Reservfonden	» 10,010: 41
» Sommarhemmets stående fond.....	» 7,386: 58
» Sommarhemmets fond	» 1,335: 80
» Begravningskassans fond.....	» 1,019: 64
» Bibliotekets fond.....	» 3: 41
» Pensionsfondens fasta kapital	» 32,734: 84
» » reservfond	» 1,253: 62
» Hjälpkassans fond	» 8: 04
» Omkostnaders konto	» 815: 49
	<hr/>
	Summa Kronor 54,744: 78

Då räkenskaperna äro på ett noggrant och ordentligt sätt förda, och utgifterna blifvit vederbörligen verifierade, samt då samtliga värdehandlingarna blifvit oss förevisade och befunnits vara af betryggande säkerhet, så tillstyrka vi, att full ansvarsfrihet för räkenskaperna och förvaltningen för tiden från och med den 1 oktober till och med den 31 december år 1904, måtte tacksamt meddelas.

Stockholm i februari 1905.

K. W. Lundberg.

Anna Du Rietz.

Hulda Ekholm.

